

Η Αγία Υπομονή στον «Άνθρωπο του Θεού»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Τίμια Κάρα της Οσίας Υπομονής της Βασιλίσσης από την Ιερά Μονή Οσίου Παταπίου Λουτρακίου Κορινθίας υποδέχθηκε σήμερα το απόγευμα ο Μητροπολίτης Βέροιας Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων. Η επίσημη υποδοχή πραγματοποιήθηκε στον προαύλιο χώρο του ιερού προσκυνηματικού ναού του Αγίου Νεκταρίου στα Κύμινα Θεσσαλονίκης παρουσία εκπροσώπων των τοπικών αρχών, Κλήρου και λαού.

Ρεπορτάζ - Φώτο: Ραφαήλ Γεωργιάδης - Πρακτορείο “ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ”

Τον Σεβασμιώτατο πλαισίωσαν ιερείς και διάκονοι της Ι.Μ., ενώ το Ιερό λείψανο της «Αγίας Δέσποινας», όπως είναι γνωστή, από την Ιερά Μονή Οσίου Παταπίου

Λουτρακίου Κορινθίας εκόμισαν μονάχες από την αδελφότητα.

Ο Ιερός Προσκυνηματικός Ναός Αγίου Νεκταρίου στα Κύμινια είναι ο πρώτος ναός που ανηγέρθη στην Μακεδονία μετά την αγιοκατάταξή του Αγίου Νεκταρίου.

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του ευχαρίστησε αρχικά τον Μητροπολίτη Κορίνθου κ. Διονύσιο που με την άδεια και την ευλογία του, μεταφέρθηκε η Τιμία κάρα της Αγίας Υπομονής από την Μονή του Οσίου Παταπίου Λουτρακίου στην Ιερά Μητρόπολη Βεροίας και έπειτα ευχαρίστησε την Καθηγουμένη της Μονής γερόντισσα Χρυσοβαλάντη η οποία ανταποκρίθηκε με πολύ αγάπη στο αίτημα για την μεταφορά της Κάρας.

Στη συνέχεια ο Μητροπολίτης Βεροίας κ Παντελεήμων αναφέρθηκε στον βίο της Αγίας Υπομονής.

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων: «Υπομονής θεοστηρίκτου τήν ὁμῶ--νυμον καί βασιλίδων θεοσό-φων τήν ὑπέρτιμον ... ἀνευφημή-σωμ-εν».

Μέ πολλή κατάνυξη ὑποδεχθή-κα-με πρό ὀλίγου τήν χαριτόβρυτο κά-ρα τῆς ἁγίας Ὑπομονῆς ἐδῶ, στόν ἱερό προσκυνηματικό ναό τοῦ ἁγίου Νεκταρίου, μέ τήν εὐκαιρία τῆς ἐγγιζούσης ἑορτῆς τοῦ ἁγίου μας, γιά νά λαμπρύνει τήν πανήγυρη, ἀλλά καί γιά νά ἔχουμε τήν εὐ-και-ρία νά τήν προσκυνήσουμε καί νά λάβουμε τήν εὐλογία καί τή χάρη της.

Γι' αὐτό καί ὀφείλουμε ἄπειρες εὐ-χαριστίες καί εὐγνωμοσύνη στόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Κορίνθου κ. Διονύσιο, μέ τήν ἄδεια καί τήν εὐλογία τοῦ ὁποίου μετα-φέρθηκε ἡ τιμία κάρα τῆς ἁγίας Ὑπομονῆς ἀπό τήν Ἱερά Μονή τοῦ ὁσίου Παταπίου Λουτρακίου, στήν Ἱερά Μητρόπολή μας, καθώς καί στήν Καθηγουμένη τῆς Μονῆς Γερό-ντισ-σα Χρυσοβαλάντη, ἡ ὁποία ἀνταποκρίθηκε μέ πολλή ἀγάπη στήν παράκλησή μας, νά δεχθοῦμε τήν εὐλογία τοῦ χαριτοβρύτου λειψάνου καί νά παραδειγμα-τι-σθοῦ-με ἀπό τή ζωή τῆς ἁγίας Ὑπο-μονῆς.

Ἡ ἁγία Ὑπομονή γεννήθηκε τόν 14ο αἰώνα, καί ὡς θυγατέρα τοῦ βα-σιλέως τῶν Σέρβων, Κωνσταντί-νου, ἔφερε τό ὄνομα τῆς ἁγίας Ἑλένης, τῆς μητέρας τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου. Δέν ἔφερε ὅμως τό ὄνομα τῆς ἁγίας αὐτῆς βασιλίσσης. Μιμήθηκε καί τίς ἀρετές της, τήν εὐσέβειά της, τήν ταπεινοφροσύνη της, τήν ἀγάπη της πρός τόν Θεό καί τή φιλανθρωπία της, ἀρετές τίς ὁποῖες καλλιέργησε ἔμπρακτα, ὅταν ἔγινε καί ἡ ἴδια σύζυγος τοῦ αὐτοκράτορος τοῦ Βυζαντίου Μα-νουήλ Παλαιολόγου καί αὐτοκρά-τει-ρα. Μέ τόν λόγο της, γράφει ὁ ἐγκωμιαστής της, δίδασκε ἡ εὐσε-βῆς βασίλισσα πάντοτε τήν ἀρετή καί μέ τά

ἔργα της ἐπιβεβαίωνε τὴν ἀλήθεια τῶν λόγων της, ὥστε κα-νεῖς νά μὴν ἀμφιβάλλει γιὰ τό τί ἔπρεπε νά κάνει.

Οἱ ἀρετές της αὐτές τὴν βοήθη-σαν νά κατακτήσει καί μία ἀκόμη ἀρε-τή, τὴν ἀρετὴ τῆς ὑπομονῆς, ἡ ὁποία εἶναι περιεκτικὴ πολλῶν ἀρετῶν. Καί παρότι συνήθως εἶναι δύσκολο νά βρεῖ κανεῖς ἀνθρώ-πους σέ ὑψηλές θέσεις καί ἀξιώ-ματα νά διαθέτουν αὐτὴ τὴν ἀρετὴ, ἡ εὐσεβὴς αὐτοκράτειρα δέν ἄφηνε οὔτε τὴν ἐξουσία πού διέθετε οὔτε τὴ δύναμη πού εἶχε νά τὴν ἐπη-ρε-άσουν. Ὅτιδῆποτε καί ἂν συνέβαι-νε γύρω της, ἡ ἀγία τό ἀντιμε-τώ-πιζε μέ ὑπομονή καί ἐμπιστοσύνη στὸν Θεό, γνωρίζοντας ὅτι ἡ ἀντί-δραση γιὰ ὅσα δέν μᾶς ἱκανοποι-οῦν ἢ γιὰ ὅσα μᾶς ἐνοχλοῦν ἢ μᾶς θλίβουν ἢ μᾶς πονοῦν δέν ὠφελεῖ, ἐνῶ ἡ ὑπομονὴ εἶναι αὐτὴ πού μᾶς βοηθᾷ νά ὑπερβοῦμε τὴ δυσκολία καί τὴ δοκιμασία, ἀλλὰ καί νά δώ-σουμε τὴν εὐκαιρία σέ ὅσους μᾶς πείραξαν ἄδικα ἢ δοκίμασαν τίς ἀντοχές μας νά κατανοήσουν τό σφάλμα τους καί νά διορθωθοῦν.

Ἔτσι μέ τὴ ζωὴ της ἀπετέλεσε παράδειγμα ὑπομονῆς γιὰ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους γύρω της καί μέ αὐτὴν ἀνταπεξῆλθε καί στίς δυ-σκο-λίες πού ἀντιμετώπιζε τόσο ἡ ἴδια ὅσο καί τό Βυζάντιο, πού ἐκεί-νη τὴν ἐποχὴ διήρχετο μία ἐξαιρε-τικά δύσκολη καί κρίσιμη περίοδο τῆς ἱστορίας του.

Ἴσως αὐτός ἦταν καί ὁ λόγος γιὰ τὸν ὁποῖο, ὅταν μετὰ τὴν κοίμηση τοῦ συζύγου της, αὐτοκράτορος Μα-νουήλ Παλαιολόγου καί τὴν ἀνάληψη τῆς ἐξουσίας ἀπὸ τὸν γιό της, τὸν Ἰωάννη Παλαιολόγο, ἔγινε μοναχὴ στὴν Κωνσταντι-νού-πολη, στὴ Μονὴ τῆς κυρα-Μάρθας, ἔλαβε τό ὄνομα Ὑπομονή, μέ τό ὁποῖο ἀνεγράφη ἀργότερα καί στό Ἀγιολόγιο τῆς Ἐκκλησίας μας ἀλλὰ καί τιμᾶται, ἰδιαιτέρως στὴν περιοχὴ τοῦ Λουτρακίου, ὅπου εὐρέθῃ καί φυλάσσεται ἡ τιμία Κάρα της.

Καθώς, λοιπόν, σήμερα ἔχουμε τὴν ἰδιαίτερη εὐλογία νά τὴν προ-σκυνοῦμε καί νά λαμβάνουμε καί ἐμεῖς τὴ χάρη τῆς ἀγίας Ὑπομονῆς, ἃς διδαχθοῦμε ἀπὸ αὐτὴ τὴ μεγάλη ἀρετὴ της, ἡ ὁποία ἀρκεῖ γιὰ νά μᾶς ἐξασφαλίσῃ τὴ σωτηρία, κατὰ τὸν λόγο τοῦ Κυρίου μας, «ὁ ὑπομείνας εἰς τέλος σωθήσεται». Διότι, χωρὶς ἀμφιβολία, ἔχουμε καί ἐμεῖς ἀνά-γκη νά καλλιεργήσουμε τὴν ὑπο-μο-νή. Ἰδιαιτέρως στὴν ἐποχὴ μας, ὅπου συχνά γινόμαστε μάρτυρες ἀντιπαραθέσεων καί συγκρούσεων, οἱ ὁποῖες ὀφείλονται τίς περισ-σό-τερες φορές σέ ἀσήμαντα θέματα, καταλήγουν ὅμως ἐντελῶς διαφο-ρετικά, γιατί δέν τὰ ἀντιμετωπί-ζου-με μέ ὑπομονή. Καί δέν τὰ ἀντι-με-τωπίζουμε μέ ὑπομονή, γιατί δέν διαθέτουμε ταπείνωση. Ἔτσι δέν μποροῦμε νά ἀνεχθοῦμε τίπο-τε, δέν μποροῦμε νά διαχει-ρισθοῦ-με δοκιμασίες καί προβλήματα πού συναντοῦμε στὴν καθημερινή μας ζωὴ, δέν μποροῦμε νά συνειδητο-ποι-ήσουμε ὅτι δέν μπορεῖ νά συμ-βαί-νουν τὰ πάντα ὅπως θά θέλαμε, μέ ἀποτέλεσμα νά ἀδημονοῦμε, νά ἐκνευρίζόμεθα, νά ἀπογοητευό-με-θα, καί

κάποιες φορές νά γογγύ-ζου-με ίσως καί έναντίον τοῦ Θεοῦ, γεγονός πού φέρει ἀντίθετα ἀποτε-λέ-σματα ἀπό αὐτά πού ἐπιδιώ-κου-με.

Γι' αὐτό, ἄς προσπαθήσουμε νά μι-μη-θοῦμε τό παράδειγμα τῆς ὑπο-μο-νῆς τῆς ἁγίας Ὑπομονῆς, ἀλλά καί τοῦ ἁγίου μας, τοῦ ἁγίου Νεκταρίου, ὁ ὁποῖος εἶναι κατ' ἐξοχήν ὁ ἅγιος τῆς ὑπο-μονῆς, ἔτσι ὥστε δι' αὐτῆς καί διά τῶν πρεσβειῶν τῆς ἁγίας Ὑπο-μο-νῆς καί τοῦ ἁγίου Νεκταρίου νά ζή-σουμε ἐν εἰρήνῃ τή ζωή μας στή γῆ καί νά ἀξιωθοῦμε νά σώσουμε διά τῆς ὑπομονῆς καί τήν ψυχή μας.

Ἡ περίοδος τήν ὁποία διερχόμεθα εἶναι μία περίοδος δύσκολη. Ὅλοι γνωρίζουμε τόν πειρασμό ὁ ὁποῖος ταλαιπωρεῖ ὅχι μόνο τήν πατρίδα μας ἀλλά καί ὅλο τόν κόσμο. Καί καταλαβαίνετε πόσο ἔχει δυσκολεύσει ἡ ζωή μας. Ζοῦμε καθημερινά ἀπώλειες ἀνθρώπων, γνωστῶν καί ἀγνώστων. Ὅλα αὐτά θέλουν ὑπομονή μεγάλη καί ὑπακοή σέ ὅ,τι λέγουν οἱ εἰδικοί γιά νά μπορέσουμε νά ξεπεράσουμε τήν περίοδο αὐτή καί νά μήν θρηνοῦμε καί ἄλλα θύματα. Ἐπομένως, ἀδελφοί μου, «ὑπομονῆς χρεῖαν ἔχομεν».

Ἔχουμε ἐδῶ τήν ἁγία Ὑπομονή, τήν κἀρα της· ἔχουμε τόν ἅγιο τῆς ὑπομονῆς, τόν ἅγιο Νεκτάριο. Ὅταν ἡ Ἐκκλησία μας τόν καθιέρωσε ὡς ἅγιο, βρέθηκε κάποιος ὁ ὁποῖος διερωτᾶτο πῶς ὁ Νεκτάριος ἔγινε ἅγιος; Καί παρουσιάσθηκε στόν ὕπνο του ὁ ἅγιος καί τοῦ εἶπε: «ἄκουσε, ἀδελφέ, συκοφαντήτην, ὑπέμεινα καί ἐσώθην». Ἐπομένως χρειάζεται ὑπομονή ἀπό ὅλους μας. Ἄς ἔχουμε τή χάρη καί τή βοήθεια καί τῆς ἁγίας Ὑπομονῆς καί τοῦ ἁγίου Νεκταρίου.

Μετά τήν ἀπόλυση τοῦ Πανηγυρικοῦ Εσπερινοῦ ὁ Σεβασμιώτατος με μέριμνα τοῦ Πρωτοπρεσβυτέρου π. Χρήστου Αιγίδη, εφημέριος τοῦ Ι.Ν. Πέτρου καί Παύλου στα Κύμινα Θεσσαλονίκης, ἀπένειμαν βραβεῖα στους μαθητές καί στις μαθήτριες που εισηλθαν φέτος στην τριτοβάθμια ἐκπαίδευση.

Ἡ Τίμια Κἀρα της Οσίας Ὑπομονῆς θα παραμείνει στον Ἱερό Προσκυνηματικό Ναό ἕως το ἀπόγευμα τῆς Κυριακῆς 14 Νοεμβρίου 2021. Ὁ Ἱερός Ναός, καθ' ὅλη τή διάρκεια τῆς Πανηγύρεως, θα παραμένει ἀνοιχτός κάθε ἡμέρα ἀπό τις 7:00 π.μ. ἕως τις 10:00 μ.μ.

© Rafail Georgiadis-ope.gr

© Rafail Georgiadis-ope.gr

© Rafail Georgiadis-ope.gr

© Rafail Georgiadis-ope.gr

Δείτε περισσότερες φωτογραφίες:

© GerBekes IMBNK